

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางภาษี
ในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในเขตพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียม
กรณีศึกษาบริษัท เชฟรอน (ไทย) จำกัด¹**

ยวรัตน์ แท่นจินดารัตน์²

ภาษีที่เก็บได้จากทรัพยากรปิโตรเลียม รวมถึง ภาษีที่เก็บได้จากการดำเนินการเพื่อให้ได้ทรัพยากรปิโตรเลียมมา เช่น การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงหรือวัตถุดิบของสำหรับใช้บนแท่นขุดเจาะเป็นต้น ซึ่งภาษีดังกล่าวถือเป็นรายได้ทางหนึ่งที่สำคัญของรัฐ³ กรณีการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางทะเลของบริษัท เชฟรอน (ไทย) จำกัด ที่ขายน้ำมันดีเซลให้กับ “เชฟรอน สผ.” บริษัทในเครือนำไปใช้ที่แท่นขุดเจาะน้ำมันที่ตั้งอยู่บริเวณไหล่ทวีปของอ่าวไทยที่อยู่ห่างจากชายฝั่งเกิน 12 ไมล์ทะเล กรณีดังกล่าวถือว่าอยู่ในเขตพื้นที่ของราชอาณาจักรไทยหรือไม่ เนื่องด้วยพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ไม่มีการบัญญัตินิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ให้มีความหมายเฉพาะไว้ ทำให้เกิดการตีความที่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากกรมศุลกากรมีความเห็นกรณีการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงไปยังแท่นขุดเจาะน้ำมันซึ่งอยู่นอกทะเลอาณาเขต(นอกเขต 12 ไมล์ทะเล โดยวัดจากเส้นฐานที่ใช้สำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต) ถือเป็นการส่งออก ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469⁴ ซึ่งกรมศุลกากรได้ให้ความเห็นไว้แตกต่างจากคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ) โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ)มีความเห็นกรณีการขนของไปใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวเป็นการขนของไปใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในราชอาณาจักรตามความหมายคำว่า “ราชอาณาจักร” ของพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งเป็นกฎหมาย

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในเขตพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียม กรณีศึกษาบริษัท เชฟรอน (ไทย) จำกัด โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รติชัย รตทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. วัฒนฐา แสงสุข และรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษีกา กร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, “การแบ่งและจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐในกิจการปิโตรเลียมของประเทศไทย,” กุมภาพันธ์ 2560.

⁴ กรมศุลกากร, “หนังสือที่ กค 0503/4649 เรื่องแจ้งผลการพิจารณาข้อหารือ,” 2 พฤษภาคม 2554.

เฉพาะ⁵ ซึ่งมีการตีความที่แตกต่างกัน ประเด็นการตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” นั้น ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีโดยตรง ทั้งภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีมหาดไทย เงินสมทบกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และส่งผลกระทบต่อมาตรการทางภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ ทำให้กระทบต่อรายได้ที่สำคัญของรัฐ จึงต้องทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว จากกรณีดังกล่าวมีประเด็นปัญหาที่ต้องทำการศึกษา ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคำนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคำนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีการกำหนดพิธีการศุลกากรไว้เป็นการเฉพาะ และปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ กรณีปัญหาดังที่กล่าวมาได้ทำการวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในเขตพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคำนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ทำให้กฎหมายไม่มีความชัดเจน และไม่เป็นไปตามหลักความแน่นอน(Certainty)ตามหลักการของภาษีอากรที่ดี ซึ่งทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมซึ่งไม่เป็นไปตามหลักความยุติธรรมต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี รวมถึง ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันเกิดขึ้น ผลของการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมาย จะทำให้มีผลต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งกฎหมายที่ดีต้องมีความแน่นอนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีเอง และจากการที่พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ไม่มีการกำหนดนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” เฉพาะไว้ ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันเกิดขึ้น การตีความกฎหมายที่แตกต่างกันจึงเป็นประเด็นที่ต้องอาศัยหลักการตีความกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการช่วยพิจารณาว่าการตีความนั้นสอดคล้องต่อหลักการตีความหรือไม่ เหตุที่การตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามกฎหมายศุลกากรมีความสำคัญสำหรับประเด็นปัญหานี้ เนื่องจากคำว่า “ราชอาณาจักร” ถือเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่สำคัญในการกำหนดความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้น การตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” ให้มีความหมายที่แตกต่างกัน ได้แก่ การตีความให้มีความหมายทั่วไป ซึ่งถือตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 ที่

⁵ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 1886/2559 เรื่องปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในบริเวณไหล่ทวีป,” ธันวาคม 2559.

กำหนดให้ทะเลอาณาเขต มีระยะเพียง 12 ไมล์ทะเลเท่านั้น หรือการตีความให้มีความหมายเป็นการเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 และประมวลรัษฎากร ได้มีการกำหนดให้คำว่า “ราชอาณาจักร” หมายความว่า รวมถึงเขตไหล่ทวีปด้วย เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 เนื่องจากไม่เป็นกรณีการที่กฎหมายสองฉบับบัญญัติในเรื่องเดียวกัน จึงไม่ใช่ตามหลักเรื่องกฎหมายเฉพาะ(กฎหมายพิเศษ)ย่อมตัดกฎหมายทั่วไปมิให้ใช้บังคับในเรื่องเดียวกันได้ ทำให้ไม่สามารถนำคำนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ของพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 มาใช้กับพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ได้ และกรณีนี้ก็ไม่อ่านนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ในประมวลกฎหมายรัษฎากร ไปใช้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ในฐานะบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งได้ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองมีเจตนารมณ์ในการบัญญัติกฎหมายต่างกัน จะเห็นได้ว่าการที่พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ไม่มีการกำหนดนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” เฉพาะไว้ ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันเกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในฐานะผู้เสียภาษี เนื่องจากการตีความกฎหมายที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้

2. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคำนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ก็มีได้กำหนดนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ไว้เช่นกัน การที่มีได้กำหนดคำนิยามดังกล่าว ทำให้กฎหมายไม่มีความชัดเจน ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการของภาษีอากรที่ดี ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมซึ่งไม่เป็นไปตามหลักความยุติธรรมต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี รวมถึง ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันเกิดขึ้น ผลของการใช้ดุลพินิจในการตีความกฎหมาย จะทำให้มีผลต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในการได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีสรรพสามิตตามมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ในการพิจารณาถึงหลักการตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยหลักมีเนื้อหาเหมือนกับการตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ซึ่งกรณีตามปัญหาของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ไม่สามารถนำผลการตีความนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 มาใช้บังคับโดยผลของกฎหมายได้โดยอัตโนมัติ เนื่องจากกฎหมายไม่เปิดช่อง จึงต้องมีการกำหนดให้นำเรื่องการส่งออก และเรื่องนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ในฐานะบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาใช้กับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ได้ เพื่อให้กฎหมายมีความสอดคล้องกันและเพื่อให้เป็นไปตามหลักการของภาษีอากรที่ดี

3. ปัญหาเกี่ยวกับไม่มีการกำหนดพิธีการศุลกากรไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 มิได้มีการกำหนดพิธีการศุลกากรกรณีการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงจากชายฝั่งไปยังแท่นขุดเจาะซึ่งอยู่บริเวณไหล่ทวีปที่อยู่นอกทะเลอาณาเขต 12 ไมล์ทะเล ไว้เป็นการเฉพาะ จึงทำให้กฎหมายไม่มีความชัดเจน ก่อให้เกิดสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติพิธีการศุลกากรว่าจะให้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรระหว่างแบบการค้าชายฝั่งหรือแบบนำเข้าส่งออก เมื่อกรณีดังกล่าวมิได้กำหนดแบบพิธีการศุลกากรไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องพิจารณาว่ากรณีดังกล่าวเป็นราชอาณาจักรไทยหรือไม่นำมาเป็นหลักในการกำหนดแบบพิธีการศุลกากรซึ่งเอามาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อมีปัญหาในการตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” จากการที่พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 มิได้กำหนดคำนิยามไว้ จึงส่งผลกระทบและเป็นปัญหาในการเลือกปฏิบัติพิธีการศุลกากรด้วย เมื่อกฎหมายไม่ชัดเจน จึงนำมาซึ่งการตีความกฎหมายที่แตกต่างกัน ดังกรณีการที่กรมศุลกากร ออกหนังสือที่ กค 0503/4649 เรื่องแจ้งผลการพิจารณาข้อหารือ ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2554 ได้ให้ความเห็นกรณีของบริษัท เซฟรอน(ไทย) จำกัด ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงไปยังแท่นขุดเจาะน้ำมันซึ่งอยู่นอกทะเลอาณาเขต(นอกเขตระยะ 12 ไมล์ทะเล) ถือเป็นการส่งออก ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 และให้ปฏิบัติตามพิธีการนำเข้าส่งออกโดยอนุโลม ซึ่งแตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ 1886/2559 โดยที่ประชุมมีมติว่าการกำหนดพิธีการศุลกากรสำหรับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงไปยังแท่นขุดเจาะน้ำมันซึ่งอยู่นอกทะเลอาณาเขต(นอกเขตระยะ 12 ไมล์ทะเล) มีความเห็นว่า ถือว่าการขนของไปใช้ในการสำรวจและการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวเป็นการขนของไปใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในราชอาณาจักรและต้องมีการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับการประกอบกิจการในราชอาณาจักร และให้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรแบบการค้าชายฝั่งโดยอนุโลม จากความเห็นของทั้งสองหน่วยงานข้างต้นมีการตีความขัดแย้งกัน ถือว่าไม่เป็นไปตามหลักความแน่นอนของหลักการของภาษีอากรที่ดี

4. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การที่พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 มิได้กำหนดคำนิยามของคำว่า “ราชอาณาจักร” ไว้ กฎหมายจึงไม่มีความชัดเจน ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการตีความคำว่า “ราชอาณาจักร” ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้จากการใช้ดุลพินิจของกรมศุลกากรกรณีการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในเขตพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมเป็นการใช้ดุลพินิจฝ่ายเดียว และไม่มีการทบทวนการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก่อนตอบข้อหารือของผู้ประกอบการ(บริษัท เซฟรอน (ไทย) จำกัด) ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการการใช้ดุลพินิจ ประเด็นดังกล่าวยังเป็นที่ถกเถียงกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ เนื่องจากกฎหมายไม่มีความชัดเจน จะเห็นว่า หากมีการตรวจทานการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก่อนตอบข้อหารือไปยังผู้ประกอบการ(บริษัท เซฟรอน (ไทย) จำกัด) เพื่อให้หน่วยงานที่

เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่ายร่วมกันตีความกฎหมายเพื่อให้กฎหมายมีความถูกต้องชัดเจนมากที่สุด ก็จะไม่ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจที่ผิดพลาดหรือมีความผิดพลาดน้อยที่สุดนำมาซึ่งความเสียหายแก่รัฐได้ ดังนั้น ในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่นั้น ควรใช้ดุลพินิจเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม อย่างแท้จริงตามหลักการการใช้ดุลพินิจ อีกทั้ง ยังทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีรวมทั้งรัฐได้รับผลกระทบ คือ เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่างๆ เพื่อรอผลการหารือให้เป็นที่ยุติ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักความสะดวกและหลักความประหยัดตามหลักการทางภาษีอากรที่ดี และการที่กฎหมายไม่มีความชัดเจนเป็นการเปิดช่องให้เกิดการทุจริตได้ อาจเป็นช่องทางให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้มีหน้าที่เสียภาษีเพื่อแลกกับการไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยที่สุด ซึ่งนำไปสู่การทุจริตของเจ้าหน้าที่ได้

จากการที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีในการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในเขตพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียม กรณีบริษัท เชพรอน (ไทย) จำกัด ดังกล่าวมาแล้ว เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมาย โดยให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคํานิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ซึ่งเดิมไม่มีการนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ไว้ โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 “ราชอาณาจักร” หมายความว่า อาณาเขตของประเทศตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งทะเลอาณาเขตมีระยะ 12 ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีคํานิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ซึ่งเดิมไม่มีการนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” และคำว่า “ส่งออก” ไว้ โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 “ราชอาณาจักร” หมายความว่า อาณาเขตของประเทศตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งทะเลอาณาเขตมีระยะ 12 ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน และ “ส่งออก” หมายความว่า ส่งออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

3. ปัญหาเรื่องการปฏิบัติพิธีการศุลกากร ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2530 ซึ่งเดิมไม่มีการกำหนดเรื่องการปฏิบัติพิธีการศุลกากรกรณีการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงจากชายฝั่งไปยังแท่นขุดเจาะซึ่งอยู่บริเวณไหล่ทวีปที่อยู่นอกทะเลอาณาเขต 12 ไมล์ทะเลไว้ โดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ใน หมวด 3 ส่วนที่ 1 การนำของเข้าและการส่งของออก

ทางทะเล เป็น “มาตรา.....การนำของใดๆ ที่ได้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรและชำระค่าอากรโดยถูกต้องแล้วหรือของที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักรเข้าไปในเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง หรือสิ่งก่อสร้างในไหล่ทวีป หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เพื่อใช้ในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ให้ถือเป็นการเคลื่อนย้ายไปนอกราชอาณาจักร”

4. ปัญหาเรื่องการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดปัญหา แก่รัฐและประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี จึงควรตั้งคณะทำงานร่วม โดยการกำหนดเป็นคำสั่งกรมศุลกากร ซึ่งคณะทำงานร่วมมาจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากกรมศุลกากร เจ้าหน้าที่จากกรมสรรพสามิต เจ้าหน้าที่จากกรมสรรพากร และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะ อย่างกรณีตามปัญหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงธรรมชาติ จึงต้องมีเจ้าหน้าที่จากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ทำหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงธรรมชาติ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่ายร่วมกันหารือในการตีความกฎหมาย เพื่อให้กฎหมายมีความถูกต้องชัดเจนมากที่สุด และเป็นการตรวจทานการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก่อนออกคำสั่งเฉพาะกรณีปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องหรือกระทบต่อภาษีประเภทอื่นๆ ด้วย ซึ่งก็จะไม่ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจที่ผิดพลาดหรือมีความผิดพลาดน้อยที่สุด หากเกิดความผิดพลาด ย่อมสร้างความเสียหายให้เกิดแก่รัฐได้ และยังเป็นการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ศุลกากรทุจริตได้ทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดคำสั่งกรมศุลกากรเป็น คำสั่งกรมศุลกากร ที่..... เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานร่วมของภาครัฐ เพื่อหารือกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีศุลกากร และการจัดเก็บภาษีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้วย

บรรณานุกรม

กรมศุลกากร. “หนังสือที่ กค 0503/4649 เรื่องแจ้งผลการพิจารณาข้อหาเรือ.” 2 พฤษภาคม 2554.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 1886/2559 เรื่องปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมันไปใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในบริเวณไหล่ทวีป.” ธันวาคม 2559.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. “การแบ่งและจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐในกิจการปิโตรเลียมของประเทศไทย.” กุมภาพันธ์ 2560.